

става по-застрашителна, веднага се пръснахъ изъ селото по вжщитѣ си и поръчахъ на женитѣ си да си се поприготвятъ за бѣганне; та по-главничкитѣ работи да турятъ на една страна, а по-долнитѣ на друга, дѣто добритѣ оставихъ на вжщитѣ за колята си, а другитѣ донесохъ въ църквата. Въ врѣме на гръмнованието едни вписахъ въ църквата, а други изписахъ дѣто не можеше да се разбере човѣкъ, каква е тая работа! Нъ като не се появи нищо до вечеръта опасно за страхуване (освѣли горното), всички склонихъ и останахъ да прѣнощуватъ въ Кара-Бурунъ, на мѣстата си съ колята пълни съ дрѣхи, дѣцата и женорята имъ, кой вждѣто бѣше пусналъ още прѣзъ деньтъ, като теглихъ една до друга съ празно мѣсто помежду имъ за спанье.

Часътъ бѣ около 6 — 7 по турски, когато се зачу издъземното глухо затѣняване на динамитътъ, щото общото смущение отъ него послѣ се продължава нѣщо до $\frac{1}{2}$ часъ, дордѣ да се разбере гърмежътъ на топъ ли е или на друго неизвѣстно за насъ произшествие; нъ най-послѣ се разбра и събранитѣ се успокоихъ до вечеръта, щото въ това врѣме се поприготвихъ вече и съ прибиране на повечето си работи, дѣто отъ минута на минута очаквахъ появление на случай и да обърнатъ на бѣгъ съ колята, дѣцата и съ животний си добитѣкъ. Трѣбва да спомена, че отъ гърмежътъ до вечеръта ставаха разни размѣнения и срѣщания на ближнитѣ роднини и приятели отъ събранитѣ тамъ седа съ често ходение насамъ-нататѣкъ, и сърдечни охкания и пжшкания отъ душевни впечатления, появавани отъ свижданията имъ.

Най-послѣ мръкна се, нарѣдихъ стража отъ по-сърдчанитѣ, та излѣзохъ по брайщата на селото, кой съ каквото оржие имаше, а другитѣ повечето старци и момчетия, останахъ при колята и жепатѣ да пазятъ съ спанието си до тѣхъ и като се навечеряхъ съ каквото имъ Господъ далъ, налѣгахъ си. Азъ прѣзъ вечеръта съ нѣкои и други приятели се порасходихъ тукъ-тамъ изъ селото да поразглѣдамъ движението на нѣкои и други вжщи, които за ямата, очитѣ си бѣхъ отворили четире, а за поддържанне тишаната ги нѣ-